

TVORÍME VLASTNÚ KNIHU

XVIII. ročník
medzinárodnej slovensko-česko-poľskej súťaže

Vyhodnotenie národného kola

Žilina, 23.mája 2017
Rosenfeldov palác

Organizátori 18. ročníka súťaže

Krajská knižnica v Žiline

Książnica Beskidzka Bielsko-Biala

Městská knihovna ve Frýdku-Místku

Pamätáte si na témy minulých kôl?

DOBRODRUŽNÉ CESTY –
K veľkým oblakom
Magalhaesa

MÔJ NAJVÄČŠÍ
POKLAD

AKO som sa nebál

ROZPRÁVKY
pre
bračeka
a sestričku

VESMÍR

PRÍBEHY ŠKOLSKEJ
TAŠKY

PRIATEĽSTVO

VYŠEHRADSKÝ SVET ROZPRÁVOK

BÁSNE

EKOLOGICKÉ
PRÍBEHY

Najkrajší príbeh z
mojej rodiny

O čom mi
rozprávali
starí rodičia

O ČOM
SNÍVAJÚ
HRAČKY

V núdzi poznáš
priateľa

ZVIERATKÁ

TENTO ROČNÍK na TÉMU

" Tajomné miesta môjho mesta"

príbehy, ktoré sa mohli stať
(fantasy, detektívka, tajuplné príbehy ...)

Čo porota hodnotila?

- 46
prac

- 71
autorov

1. kategória

deti do 12 rokov

Postup do medzinárodného kola

**Silvia Miartušová,
Berenika Ryboňová**

Za vlády mesiaca

ZŠ s MŠ Školská, Žilina

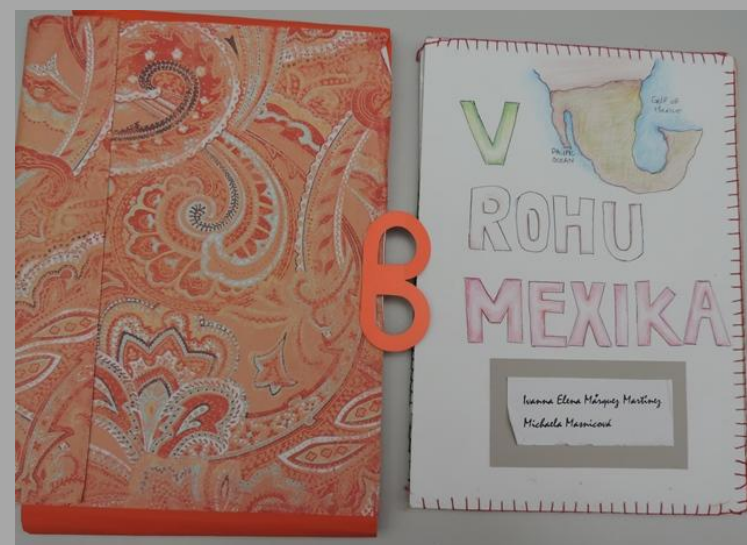

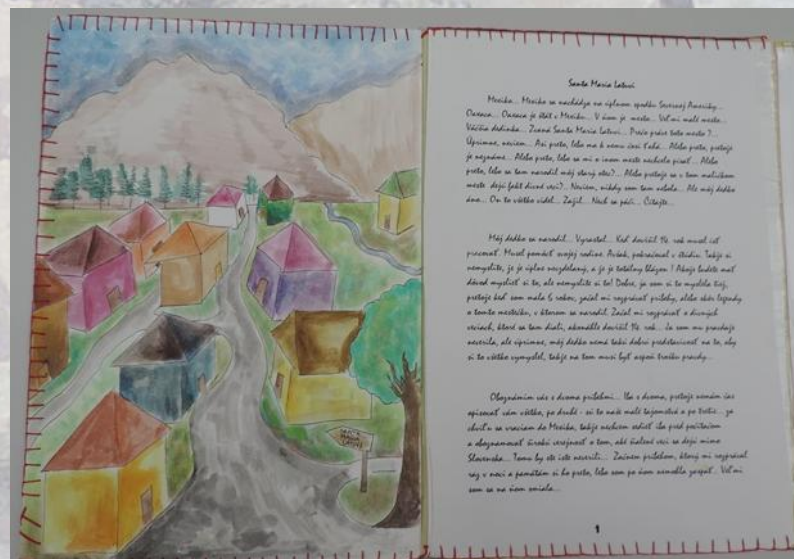
Postup do medzinárodného kola

**Ivanna Elena Marquez Martinez
Michaela Masnicová**

V rohu Mexika

Gymnázium, Školská 837, Tvrdošín

1

A tot zăreau unei stări noi, bogățiilor. Marea nu le apăsă, prin
valurile cu stăruie, jo bătă și se învârtă. Alți stăruie cu. Căutăm
căutăm, adă jo te mai, jo jo bătă stăruie, jo se tot stăruie stăruie ?
Te stăruie bătă adă jo se tot stăruie. Vămi stăruie bătă stăruie stăruie

A tak videl, videl pod opasko, kolo radev a bol to tem boljši
samostanov, da opaskopovaj navetaj? a žalost je in obenj čisti obličice.
Polajal je in na glas, vzgledal se spinast obličice a lejal pod opasko. A tak,
žalostel na to, in mu komuniciral otrok. "Rene mami bol vjaj opasko,
pratoje včas se majo stek, videl vid." "Maj padeš vjaj videl da, in mi otro
poudel kaj opasko se, poma?" a le toj na to obenj žalostel, kolo to
dole? Alenkelet opasko za opasko, kolo mi poma. A poma videl včas
dolej opasko kolo se a poma včas. "Da to dodela včas?" videl na
"Mami mami a kolo se a poma obličice?" In to dodela "Samostanov, bol včas,
ale mami se je to obličice ist. Tak videl a poudeljal se a tem obličice
opasko. Ti in to včas včas a poma videl a mami dodela. Dodela mami to
včas poudeljal a obenj a včas se na tem žalostel. Kolo af včasov
poma včas se na tem včas. Po dodela dodela se dodela včasov poma, ali
včasov žalostel opasko, dodela obličice mami a žalostel včasov
včasov. Kolo včas včas a je včas da včas a dodela a dodela.

A tot zăreau unei stări noi, bogățiilor. Marea nu le apăsă, prin
valurile cu stăruie, jo bătă și se învârtă. Alți stăruie cu. Căutăm
căutăm, adă jo te mai, jo jo bătă stăruie, jo se tot stăruie stăruie ?
Te stăruie bătă adă jo se tot stăruie. Vămi stăruie bătă stăruie stăruie

Postup do medzinárodného kola

Slávka Jalčová

Súboj o čas

Obchodná akadémia Michalovce

Obsah

Postavy	2
DEJSTVO 1 - PONDELOK	3
(1.1, v športovej hale)	3
.....	5
(1.2, kúsok ďalej)	6
(1.3, dievčenské šatne)	7
DEJSTVO 2 - UTOROK	8
(2.1, v športovej hale)	8
(2.2, to isté miesto, rok 1599)	10
(2.3, lesná čistinka)	11
(2.4, miestna krčma)	13
(2.5, lesná čistinka, noc)	14
DEJSTVO 3 - STREDA	16
(3.1, kaštieľ (šachtica Richarda)	16
(3.2, lesná čistinka, ráno)	19
(3.3, hlboký les)	22
(3.4, lesná čistinka)	22
(3.5, v meste)	24
(3.6, lesná čistinka, obed)	25
(3.7, kaštieľ (šachtica Richarda)	26
(3.8, hlboký les)	27
(3.9, kaštieľ (šachtica Richarda, večer)	27
(3.10, lesná čistinka, večer)	28
DEJSTVO 4 - ŠTVRTOK	30
(4.1, v športovej hale)	30

Slávka Jalčová
Súboj o čas

BANDITA 3 Chlapi, poďme sa najesť!
 BANDITA 5 Je blbosť dedičná?
 BANDITA 1 Že sa nehanbiť takto rozprávať o svojich rodičoch!
 BANDITA 2 *(Nájde kľúč s juhodom.) Jd', šotavica.*
 BANDITA 4 Koľko jej tam je?
 BANDITA 2 Keď uhádneš, koľko jej tam je, tak ti dám všetkých päť!
 BANDITA 4 Ja neviem, šest'
 BANDITA 2 Dofrasa, zase uhádol!
 BANDITA 3 Zjeme ju!
 BANDITA 2 Ako to, že si taký mádly? Voľ si vyváratel v tom istom meste ako ja.
 BANDITA 4 Beriem také pilulky na inteligenciu.
 BANDITA 2 Daj mi jednu!
 BANDITA 4 Grajciar.
 BANDITA 2 Tu máš!
 BANDITA 4 Tu máš. *(Podá mu hrozdú pilulku.)*
 BANDITA 2 *(Zje ju.)* A čo teraz?
 BANDITA 4 Teraz musíš čakať.
 BANDITA 1 Viet ako udržať blbca 24 hodín v neistote?
 BANDITA 3 Neviem, ako?
 BANDITA 1 Poviem ti zajtra.

(3.5, v meste)

(Vystúpi: Kaeylin, Nayden ako DRAK, Machie Richard, meštiani)

KAEYLIN Myslíš, že sme sa ich striali?
 DRAK *(Myká hlavou na náhles.)*
 KAЕYLIN Vlez mi pod plášť.
 DRAK *(Posadne vlezie.)*
 KAЕYLIN *(Beží smerom do mesta, vrzi do Machieho Richarda. Pri návrate DRAK spadne na zem.)*

NAYDEN No fajn, ešte sme sa nezbarvili ani polovičky týchto a už tu máme hených...

(Bojovník zatiaľ čo vystúpi: Rozprávač)

ROZPRÁVAČ A tak Kaeylin a Nayden bojovali statočne, Kaeylin veľmi premyslene, na prvý pohľad odhadla súpera. Nayden objavil svoj zápal, svoju vôľu, svoj plameň - utúl meno Kaeylin. Súperov bolo veľa, no žiaľ, slnko už vykúskalo upozorňovať. V poslednej sekunde, keď už mysleli, že sa nupadne na atómy, objali sa tak pevne, že si ani nevšimli, že ich meče sa opäť ostrím spojili. Zas a znova sa meče rozziarili a za minútu boli Kaeylin a Nayden opäť v starej športovej hale, kde sa ocitli v ten povesný úsek. Šťastím bez seba si všetko odpustili a proti noci sa vybrali domov, aby zladili kostýmy.

DEJSTVO 4 - ŠTVRTOK

(4.1, v športovej hale)

(Vystúpi: Piaras, Kaeylin, Nayden, ostatní herci)

PIARAS No, máte kostýmy?
 KAЕYLIN Povedz, čo to bolo?
 PIARAS Čo bolo čo?
 NAYDEN Netváraj sa, že nevieš...
 PIARAS TO bola moja lekcia pre vás, poučili ste sa?
 NAYDEN Tak, čo ti poviem, bol to záboj o čas. Ale ona už nie je výbušná a ja som našiel svoj zápal.
 PIARAS No, tak to sa z vás teším, choďte tréňovať, aby ste zajtra vo svojich kategóriách aspoň nezaostávali.
 NAYDEN Piaras?
 PIARAS Áno?
 KAЕYLIN My by sme chceli súťažiť ako tímy.
 PIARAS Tak bežte, nech vidím tú harmóniu. *(Bokom.)* Ako som zvravel, spojenie a obeta všetko napravi. Obetovali svoje ego a tým si spojili svoje srdcia...

KORSEK

VYPUKNE KLAŇAČKA

3. miesto

**Miroslava Lovászová
Zuzana Lovászová**

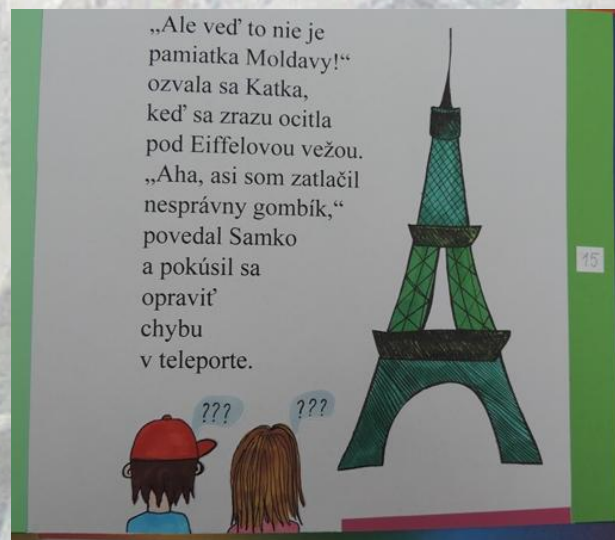
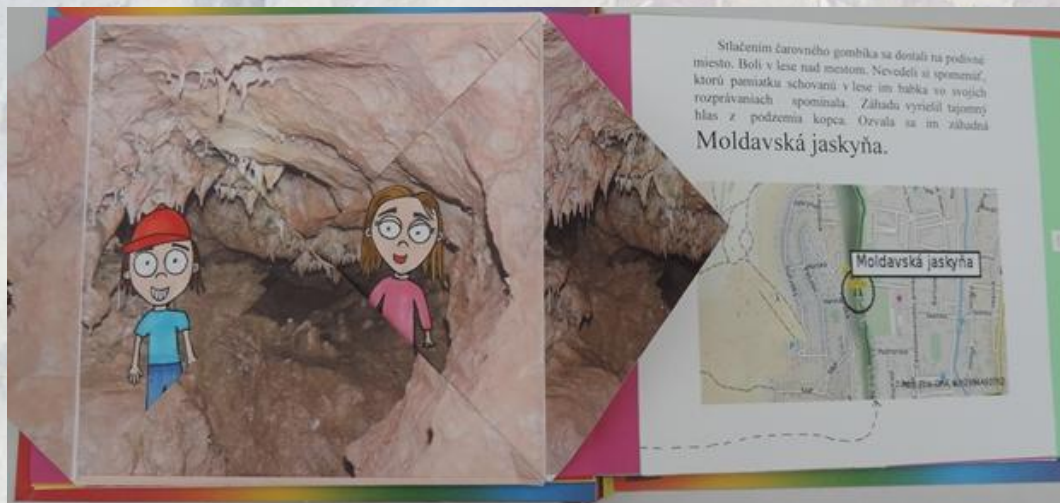
"Sedem divov Moldavy"

ZŠ Československej armády 15, Moldava nad Bodvou

SEDEM DIVOV MOLDAVY

MIROSLAVA A ZUZANA
LOVÁSZOVÉ

n. Teraz sa
ou mu však
ibka? Čaká
á KNIHA s
nad týmto
ice.....

2. miesto

**Tomáš Paulen
Veronika Mikulová**

Mestom

Gymnázium sv. Františka z Assisi a Gymnázium Varšavská cesta Žilina

8

Hrabem sa v smetaku s nádejou, že nájdem niečo užitočné. Že nájdem niečo, čo budem môcť zužitkovať. V košoch je všetko, čo ľudia z dňej chvíle odhodia. Keď ľudia idú okolo mňa a zazerajú na mňa, nič si z toho nerobím. Veď ja nie som hlupák čo sa hrabe v koši. To oni sú nerozumní, že vyhadzujú dobré veci. Keby sa zo všetkých odpadkov vybrali dobrane bezdomovca. Na odporný zápach už neľstím. Človek si zvykne. No dnes som prešiel zo päť ulíc. Nikde nič. Jednoducho nemám šťastie každý deň. Slnko zašlo a mesto sa potopilo do spinavého šera. Domy sa zdajú opustené a ľudia sa pomaly náhli dnu. Ako muchy mŕtvu za svetlom, aj ľudia poskryvali sa po baroch, kluboch a tí slušnejší zaliezli domov. Potkam sa pomedzi tieň. Kráčam bezcieľne nikam.

Unavený sa v parku uložím do prístrešku. Nevečeral som. Šivka mi v bruchu. Cigáni v bruchu mi možno hrajú falšnú uspávkku. Oči už neviadzem držať otvorené. Hľadám mäkkú betón. Prevažujem sa. Unava ma však zmohla.

„Čo to do pekla je?!“ preclním v hneve. „Tak to nebol sen!“ zdesím sa. Vidím postavu v klobúku a dthom pláští po zem ako sa pravidelne otáča v kruhu vprostred námestia a tieska. Zmúrím. Postava zmizla v strede námestia. Prepada sa pod zem.

Unava zo mňa opadne. Vymotám sa z krabic a utekám. No po mužovi ani stopy. Nemal kam ujsť. Rozhľadám sa po okolí. Nikde sa ani šea nemrnie. Počúvam. Mačka zrejme zabíja vtáčika, môj zrychlený dych a šum vetra v pozadí. Škreky zostali visieť v tichu. Odťahám sa k blízkej lavičke. Spustím sa na ňu. Citím sa zmätene. Viem len, že zaľstia spať nebudem. Počkám, či príde zas. No čo spravím... Oslovím ho? Nie, nie, to by bolo šialenstvo. Radšej budem z bezpečného úkrytu pozorovať ten jav. Musím si to premyslieť. Na Farskom kostole odbilo celú hodinu a poplašenie holuby odleteli v diaľ. Vidím sa k mojej „posteli“. Hlavu mám plnú chaotických myšlienok, ktoré do seba nezapadajú. Čo to je za prizrak? Vari nejaký duch? Bláznovstvo! Muž, čo išiel náhodou okolo a ja blúznim?

4

5

mojej blízkosti. Prečo sú ľudia takí? V tejto situácii sa aj tak dieťa najviac preťakne toho, čo to sľavá jeho pobážená matka. Težko, čo tlačí kočiar po neďalekom chodníku, sa jej dieťa stále nedarí utíšiť. Už len počujem, ako sa v diaľke rozlieha prenikavý vreskot.

Aká doba už asi ubehla? Tu do parku nedolieha zvuk zvonov ohlasujúcich jednu z mnoha hodín, ktoré ešte nastanú. Ale už sa vydám na spiatočnú cestu. Svoj pokoj, čo som hľadal, sa mi ako tak podarilo získať. Aspoň na nejakú chvíľu. Nie... nie... To nemôže byť pravda. Zašepkám, no moje slová mi zosilňujúci vietor odtrhne od úst rýchlejšie, ako ich započujem. Bol tam. Bol to on. Ja som ho videl. Stál za stromom sotva na pol tretieho metra za mojou ľavičkou. Zbadal som ho po tom, čo som sa postavil. Špehoval ma od chrbta. Sledoval ma. O tom niet pochyby. A keď som spravil tento, pre neho nečakaný krok, zmizol. Ako vždy, bez stopy. Prezerám okolie. Nikde nikto.

Počas cesty späť do mesta poprezerám do košov. Možno nájdem niečo. Niečo, čo ma odpúta od mojich myšlienok. A hlavne tej neodbytnej otázky: Prečo? Prečo ma sledoval? Musel ma vidieť. A teraz má niečo za lubom.

Mal som šťastie v nešťastí. Ako som sa tak túlal zabudnutými uličkami, občas som nazrel do smetiakov. V tých pri rodinných domoch zriedkakedy nájdem čosi užitočné. Smeti majú zaviazané v igelitových taškách, a preto sú ťažko dostupné. Uchovávali možno aj niečo povšimnutia hodné, no skrývajú to pred zrakom prípadných záujemcov. Je obťažnejšie niečo nájsť. No a ako som si tak išiel z nohy na nohu, úpenlivo premýšľajúc nad nedávnymi udalosťami, zbadám niečo. Človek, čo berie strechu nad hlavou a teplo domova ako samozrejmú, si to možno ani nevšimne. Ak náhodou,

1. miesto

**Juliána Lubušká
Michaela Štaffenová**

Objatie spod lipy

ZŠ Turie

List podľa Janky:

„Keby som vedela dať do listu môj smiech, napísala by som ti ho! Veľmi som sa zabavila. Máte to tam u vás zabavné... Jojojo, keby sme sa len mohli stretnúť! Všetko by si mi rozrozprávala znova a znova. A videla by si, ako sa uskľam. Moja mamočka mi však nedovolí takmer ani ku riečke chodiť. Popýty sa doma, či by tá koť neprivezla ku mne. Ty moja milovaná, “Rajecká dolinka”!“

HA, HA, HA!

Ani jednej z však rodičia nedovolili. Viac zápisiek v meši nebolo. Tak sa teda náš príbeh končí...

„Misička, počkať, počkať, takto sa to predsa nemôže skončiť.“

„Máš pravdu, preč o by sme nemohli dať tomuto príbehu vlastný záver?“

HA, HA, HA!

„Máš pravdu, preč o by sme nemohli dať tomuto príbehu vlastný záver?“

Zážitok podľa Marušky:

„Musím ti povedať, čo sa u nás v Čičmanoch stalo! Traduje sa, že keď ženy u nás vo štvrtok pradu, navštívili ich zlá Štvrtnelica! Priasť vo štvrtok je preto u nás zakázané. Jedného štvrtkového večera však dievka od susedov prišla pri okne. Myslela si, že ju nikto nebadá, ale veľmi sa mylila. Naš kostolník Fero išiel akurát v ten večer okolo. Cez zasvietené okno si všimol, že dievka robí, čo sa nemá. Nenapadlo ho nič múdrejšie len stiahnuť gate a strčiť holú rúč do obloka. Dievka, keď to zbadala, div že si oči nevyočila! Prežehnávala sa a s hrôzou povedala: „Štvrtnelica, Štvrtnelica odvráť ode mňa tie veľké lica!“ Potom ešte dodala: „A ten veľký nos!“ Na tejto príhode som sa smiala veľmi dlho. Tak dúfam že aj teba pobaví!“

„A Musim ti povedat', čo sa u nás v Čičmanoch stal! Tradiuje sa, že keď ženy u nás vo stvrtok prádu, navštívi ich zlá Stvrtelnica! Prísteť vo stvrtok je preto u nás zakázané. Jedného Stvrtkoveho večera však dievka od susedov prišla pri okne. Myslela si, že ju nikto nezbada, ale veľmi sa mylíla. Nás kostolník Poro isel akurat v ten večer okolo. Čas zasvietene okno si všimol, že dievka robí, čo sa nemá. Nenapadlo ho nič múdrejšie len stiahnuť gate a strčiť holič ric do obloka. Dievka, keď to zbavala, dývi, že si oči nevyočítal! Prechváňala sa a s hružou povedala: „Stvrtelnica, Stvrtelnica odvráť od mňa tie veľké lica!“ Potom ešte dodala: „A ten veľký nos!“ Na tejto príhode som sa smiala veľmi dlho. Tak dúfam že sa ťeba pobaví!“

Rajecký jarmok podľa Marušky.

V ten deň sa mi vôbec nechcelo vstať. Tatko ma skoro ráno vyhnal, aby som pripravila všetko na jarmok. Čipky som poskladala do drevenej truhličky. Bol to u nás doma veľký deň a sestra ma nasúkala do najnovšieho lafľa, ktorý som mala v skrini. Kano sme doma boli nečakane všetci tridsať hore veľmi skoro. Celý Radenov dom sa chýlil na jarmok. Kone boli prichystané a nás koľko bol celý prelakovaný. Išla som na dom len ja a tatinko. Mamina ležala doma za plačtou, pretože ešte neprešlo šesť týždňov odkedy porodila Petrika. Nemohla ísť pred toľkých ľudí, všetci by ho uriekli! Rozčučila som sa so sestrou a potriasla som plačtou na pozdrav. Koboňi sme sa viedli po leinej ceste kade vozia drevo. Dorazili sme a dostala som od ocka robotu, aby som nachystala všetky čipky na predaj. Predaj išiel ako po masle. Všetci vedia, že Radenove čipky stoja za pár grakovarov. Po predaní všetkých čipiek som zamierila ku kupoči v jablkami. Je to tatkov kamarát a nikdy ma nenechá odísť naprázdno. Už z dúšky som začula jeho hlas, no nezdal sa mi pokojný. Zazrela som, ako vykrikuje na dievčnu, ktorá bola síce drobna, ale viac ako šesť mala určite, lebo už mala kúpenú suknicu. Viem sa za ňu zahnať! Ja som však neotáľala a skočila som za ňu. Kým som ho zastavila, dievčna bola preč...

Rajčianka podľa J.

Hádzala som koboňom
som iba tak leboť
Od včerajšieho
včera je celý a
som teda začala
macocha. Jooc
a popestovať,
by som chcela
som papiek, vi

Hádzala som kam som iba tak ležala. Od včerajšieho včerajšej cesty a som teda zaľahla macocha. Jooo a popostoval. M by som chcela som papuče, v

Stretnutie podľa Marušky:

Skoro ráno, ešte za tmy som sa richtovala na cestu. Obchádzala som moju spiacu sestričku, ktorá vôbec netušila, že idem do Tura. Koňa som si osedlala a vydala som sa na cestu. Aj som sa bála, že ma voľačo zlé postihne, ale povedala som si, že za návštevu Janky tá cesta stojí. Presla som od začiatku Rajeckej doliny až po jej koniec. Cestou som nepostrela ani živej duše. Pristavila som koňa na mieste, na ktorom sme sa s Jankou dohodli. Bola to malá lipka pri kostole. Nič iné mi neostávalo len čakať.

Stretnutie podľa Janky:

Od rána som sa nemohla dočkať, kedy sa stretneme. Dala som si môj najkrajší kroj, akoby som išla na svadbu. Stuhly paradné, ba dokonca aj perličky. Čím viac som sa bližila ku lipke, tým viac som sa bála. Čo ak si pomyslí, že som nechodná jej pozornosti a nesiaham jej ani po členky? Z diaľky som ju videla, ako sedí na koni. Podišla som k nej... Nič sme nehovorili, len sme sa objali... Ešte v ten deň sme do stromu vyryli veľké J+M. Tá lipa je našim tajomným miestom. Navždy.

Obrovský kmeň dvestopädesiatročnej lipy je vyzdobený popraskanými a vekom znetvorenými iniciálkami dvoch priateľov a v hĺbke lipy sú dodnes ukryté ich city. Toto tajomné miesto Rajeckej doliny ukrýva v sebe minulosť a veľké priateľstvo. Ktovie, koľko takýchto miest ešte zostalo neodhalených v Rajeckej doline.

2. kategória

deti do 16 rokov

Postup do medzinárodného kola

Mária Školníková

Tajomné miesta môjho mesta

ZŠ Kysucký Lieskovec

Do domu sa vstupovalo schodmi bez zábradlia. Čo mi teda zostávalo. Schody som prekonala bezpečne. vo vnútri boli dvaja chlapi, ktorí sa nahlas smiali. Vraveli, že keď za nich budú chcieť výkupne, ich rodičia budú súhlasiť. Nemohla som ich z ničoho obviňiť, lebo som nevedela o koho ide. A vtom som začula tiché kričanie Olivera a Natálky. Rýchlo a potichu som prišla k nim. Rozviazala som ich so špagátov, ktorými boli priviazaní o stoličku.

únoscov detí. Ten dom používali ako úkryt. Nejaký čas tam držali chlapca. V dome teda nestrašili duchovia. Bol to on. Zamknutý v jednej miestnosti. Hračky v psej kletke boli jeho. Ten pes bol jediný, kto o chlapcovi vážnom v opustenom dome vedel.

Vďaka nám sa ho podarilo nájsť a vyslobodiť. Bolo to dobrodružstvo, na ktoré nikto z nás nezabudne.

Ja a moja rodina sme sa jedného zamračeného dňa doma nudili, a tak sme sa vybrali na prechádzku. Nemohli sme sa rozhodnúť, kam pôjdeme. Vybrala som teda jedno miesto, na ktoré by som sama nikdy nešla.

Nebolo ani veľmi ďaleko. Bolo to opustené ihrisko, vedľa ktorého bol strašidelný dom, ktorému sa všetci vyhýbali. Hoci bol otvorený, nikto sa doň neodvážil vkročiť. Na blízkom ihrisku žil veľký pes, ktorý divo nahaňal ľudí a deti, ktoré sa prišli hrať. Mal veľkú železnú bídu, do ktorej ukladal hračky detí.

Postup do medzinárodného kola

**Veronika Vavrová
Daniela Martinčeková**

Premočená kniha prázdninových projektov

ZŠ Kysucký Lieskovec

Premočená

knihka

prázdninových

příběhů

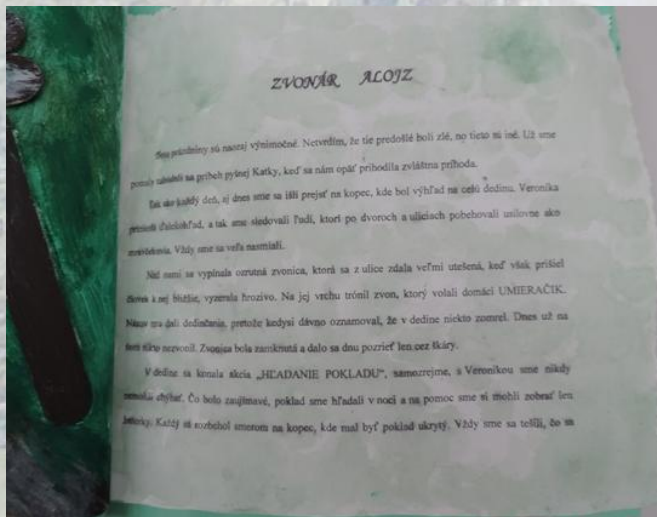

Daniela

Martinčíková

Veronika

Vávrová

3. miesto

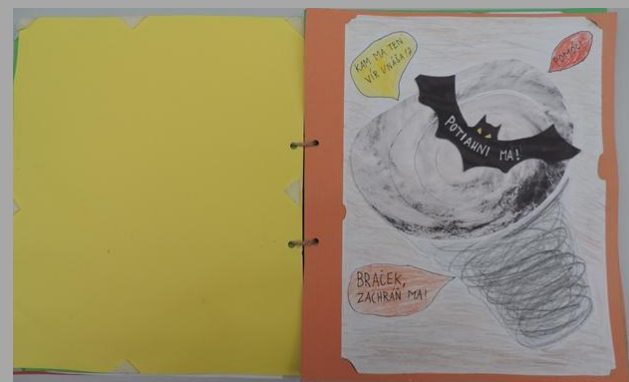
Ján Stupák

Požiar v Moldave

ZŠ ul. Českoslov. armády 15, Moldava nad Bodvou

Ján Gupák

Požiar
v Moldave

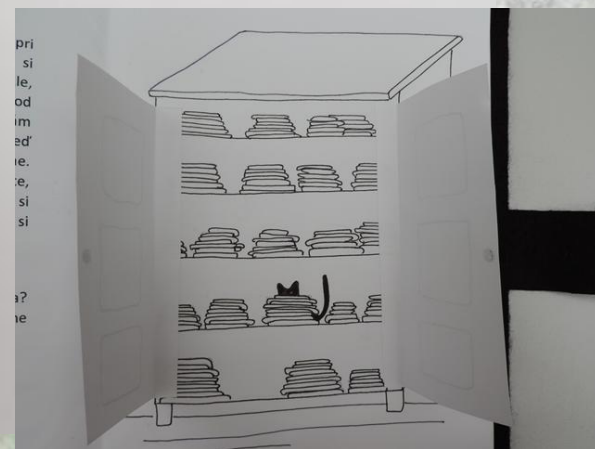
2. miesto

Adam Valjent

Len ony vedia, kde sú

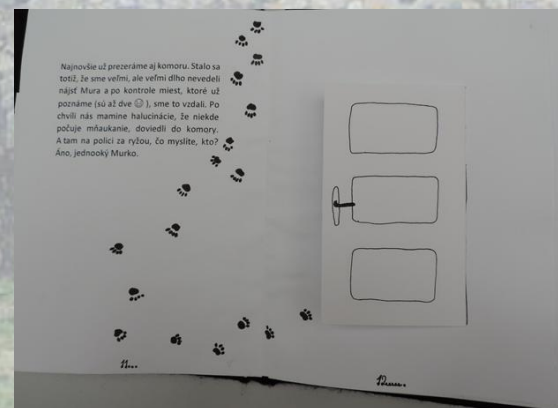
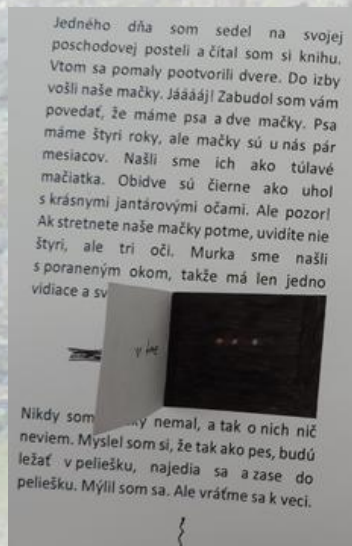
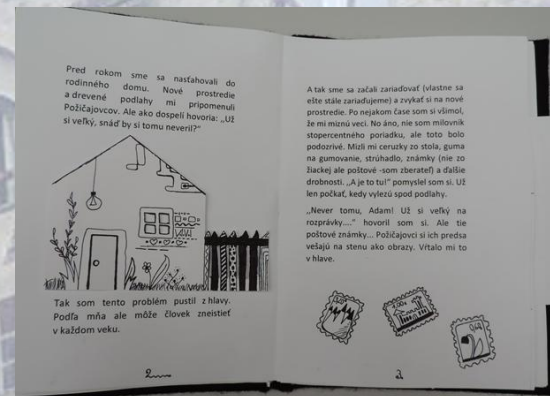
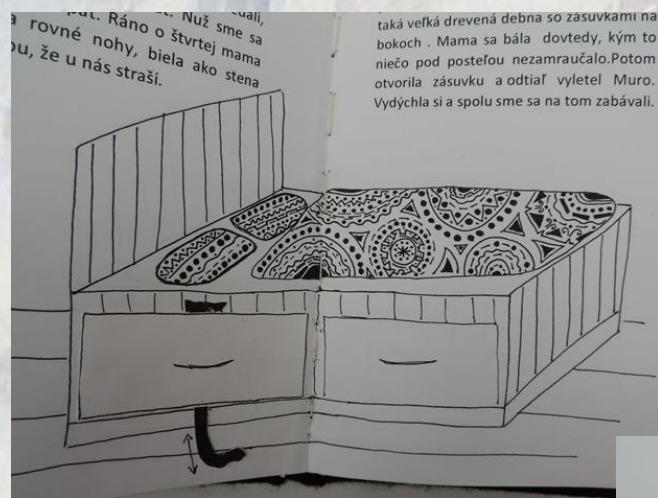
ZŠ Turie

LEN ONY VEDIA,
KDE SÚ.

pri
si
le,
od
im
ed'
ie.
re,
si
si

i?
ie

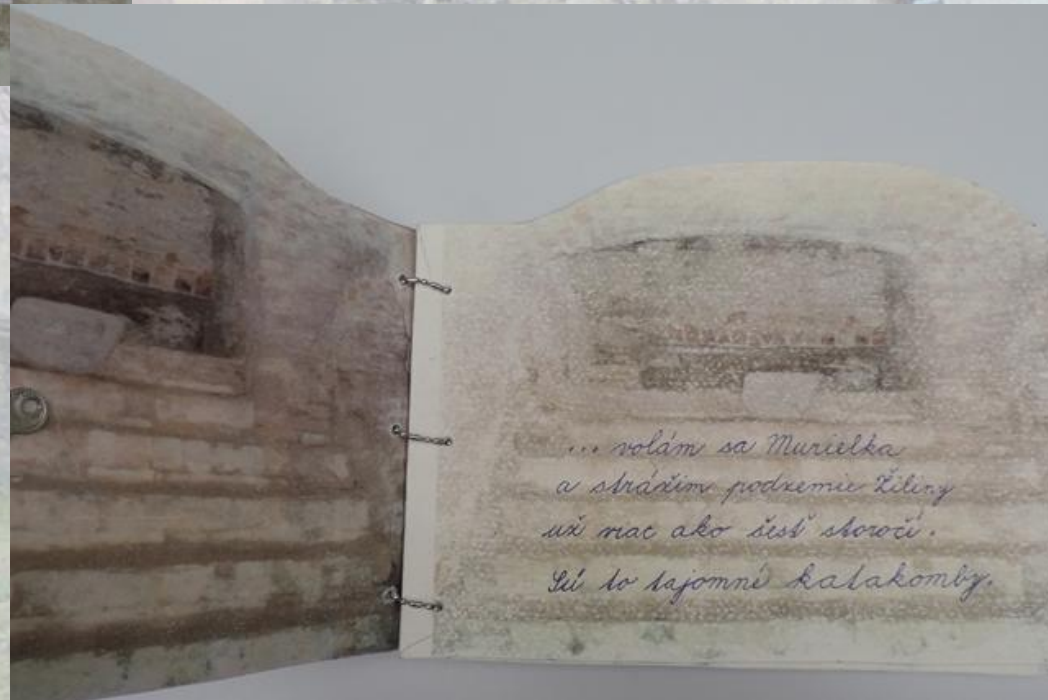
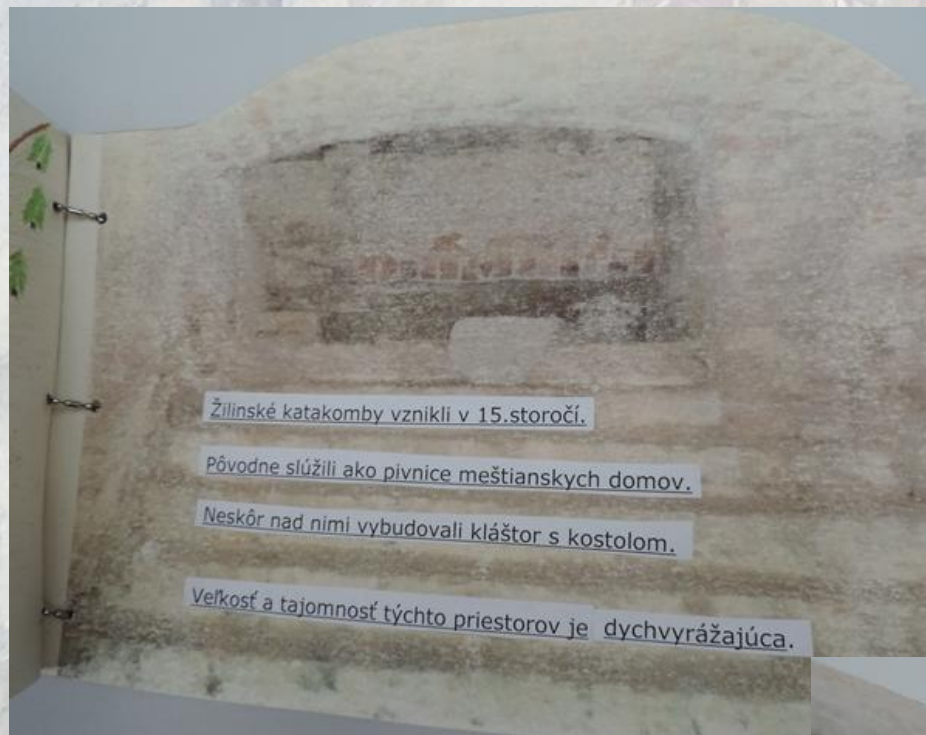
1. miesto

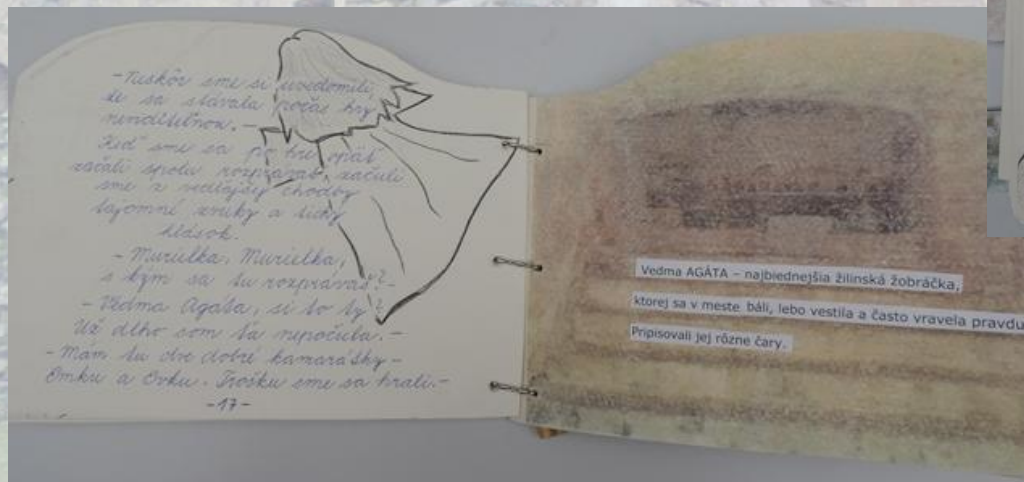
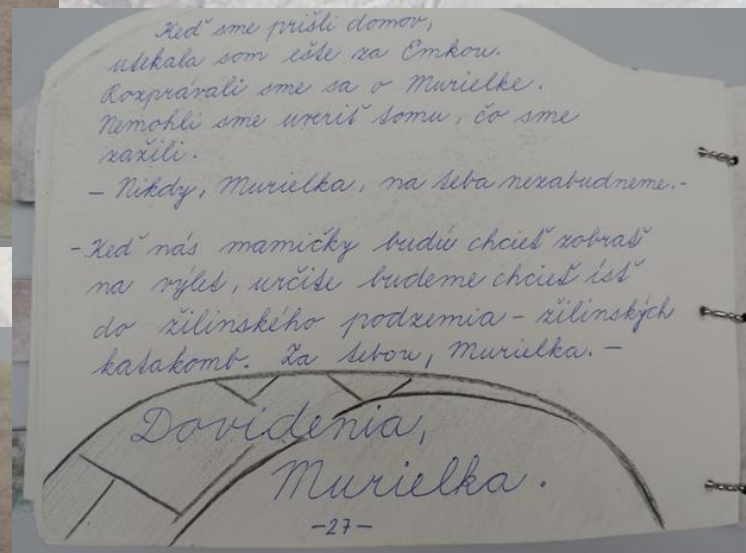
**Anetka Hiklová,
Inna Melo**

Murielka

ZŠ Stráňavy

**Držíme palce
naším postupujícím
v ČESKEJ REPUBLICE!!!**

Organizačné pokyny

Termín medzinárodného kola: **14.6.2017**

Odchod do Frýdku-Místku:
8.30. od krajskej knižnice

Účasť potvrdiť do 31.5.2017 mailom:

mjartanova@krajskakniznicazilina.sk

Zaslať údaje – **meno a priezvisko, dátum
narodenia, adresa, číslo dokladu, rodné číslo**
za účelom poistenia

VEĽA ŠŤASTIA
do nového ročníka všetkým
ostatným!!